

عنوان مقاله:

یکپارچگی اقتصادی و تجاری سازمان همکاری اقتصادی اکو و ایران: ارزیابی بلندمدت

محل انتشار:

همایش بین المللی فرصتهای سرمایه گذاری تبریز (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

میرعبده حسینی - دانشیار اقتصاد بین الملل و عضو هیئت علمی موسسه مطالعات و پژوهش های بازرگانی، تهران

بهرام امیراحمدیان - دکتری جغرافیای سیاسی، عضو هیئت علمی وابسته دانشکده بیمه اکو (دانشگاه علامه طباطبائی) تهران

خلاصه مقاله:

منطقه گرایی در تحقق اهداف توسعه، این ضرورت را برای ایران ایجاد کرده تا با نگاهی عمل گرایانه در اولویت ها و نتایج راهبردی همکاری با بلوک های فعال در منطقه تصمیم گیری و انتخاب نماید. در مقاله حاضر تلاش شده است تا با بهره گیری از چارچوب تئوریک «منطقه گرایی» و همگرایی ها ذیل اتحادهای منطقه ای در پاسخ به این پرسش که از شکل گیری اکوتاکنون، «همگونی شاخص های اقتصاد کلان» و «همگرایی تجارت درون و فرامنطقه ای» با رویکرد روش پژوهش تحلیل محتوا مورد کاوی تطبیقی در این نهاد منطقه ای محقق شده است؟ این فرضیه مطرح است که «با وجود اهداف کاملاً اقتصادی اکو، همگونی اقتصادی و همگرایی تجاری در اکو محقق نشده و از وضع مطلوب، فاصله دارد». مطالعه حاضر در راستای ارائه پاسخ به این پرسش ها است که چه ارزیابی از عملکرد گذشته و دورنمای تجارت درون منطق های و فرامنطقه ایاکو و جایگاه ایران است؟ و آیا با گذشت ۴ دهه از شکل گیری اکو و الحاق تعدادی از کشورها به آن و افزایش اعضا، تغییر و تحولات تجاری اعضا ناشی از اثر ایجاد تجارت بوده است یا انحراف تجارت؟ هدف اصلی مقاله ارزیابی کارآمدی و موفقیت یکپارچگی و همگرایی اقتصادی اکو و ایران است. برای این منظور دو معیار عمده همگرایی منطقه ای «همگونی شاخص های اقتصادی» و «درجه همگرایی تجارت» برای اکو و ۱۰ عضو آن طی دوره ۲۰۰۱-۲۰۲۲ مورد سنجش و ارزیابی قرار گرفته است. نتایج مطالعه نشان می دهد طی دوره مورد مطالعه، شکاف و دامنه پراکنش درآمد سرانه برای برخی کشورها روبه کاهش و برای برخی دیگر تغییر معنی داری نکرده است و همگونی شاخص های توسعه برای تمامی اعضای اکو در بلندمدت همگرا نبوده است. همچنین، نتایج مطالعه نشان می دهد که طی دوره مورد مطالعه، افزایش سهم تجارت درون منطقه ای سازمان و ایران همسو با توسعه تجارت نبوده است و توسعه و تعمیق تجارت درون منطقه ای نه تنها به توسعه تجارت ایران منجر نشده، بلکه به انحراف تجارت نیز انجامیده است. تحلیل نتایج حاکی است که عدم توسعه تجارت درون منطقه ای ناشی از ساختار تجاری ضعیف ایران است و هم اکنون امکان توسعه تجارت درون منطقه ای و همگرایی ایران با سازمان ضعیف به نظر می رسد. با توسعه و ارتقای ساختار اقتصادی تجاری ایران و ارتقای مزیت های نسبی به مزیت های رقابتی، امکان بهره گیری از منافع همگرایی فراهم می شود.

کلمات کلیدی:

یکپارچگی اقتصادی، منطقه گرایی، همگونی اقتصادی، همگرایی تجاری، سازمان همکاری اقتصادی (اکو) و ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1972390>

